

РЕШЕНИЕ

№ 3704

гр. София, 01.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 14-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на първи август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА

като разглежда докладваното от КРАСИМИРА Н. ПРОДАНОВА
Административно наказателно дело № 20221110216454 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на **Х. С. Х.**, ЛНЧ 1002192564, гражданин на Република Гърция, роден в Гърция на 08.09.1988 година, гражданин на ЕС, със статут на продължително пребиваващ в Република България, Удостоверение за пребиваване на граждани на ЕС № 800100842, изд. на 18.08.2022 година от МВР - София, с реф.рег.адрес в, с. *****, срещу наказателно постановление № 1/18.01.2022 г., издадено от ВПД НАЧАЛНИК НА ГПУ-СОФИЯ КЪМ РДГП-АЕРОГАРИ-ГДГП-МВР, с което на жалбоподателя е наложено на основание чл. 257, ал. 1 ЗМВР административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение по чл. 64, ал. 4, вр. ал. 1, 2 ЗМВР.

В жалбата се посочва, че наказателното постановление е незаконосъобразно, като е допуснато съществено неотстранимо нарушение на процесуалните правила, което има за пряка последица нарушаване на правото на защита на наказаното лице, а именно – на жалбоподателя не са връчени АУАН и НП. Иска от съда да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят **Х. С. Х.**, редовно призован, не се явява. Представява се от Т. Ж.. Той поддържа жалбата и доводите в нея. Иска от съда да бъде отменено издаденото наказателно постановление, като се излага, че са налице данни за съществени неотстраними процесуални нарушения на процесуалните правила при съставянето и връчването на АУАН и НП, като не е осъществена процедурата по съставяне и връчване на АУАН и с това е накърнено правото на защита на жалбоподателя. Моли се да бъде приложена разпоредбата на чл. 64, ал. 4 ЗМВР. Посочва се, че жалбоподателят е

дългогодишен служител на територията на летището и че не е извършил соченото нарушение, като в качеството си на ръководител той има забрана и няма право да предоставя данни на каквото и да е лице, вкл. и на орган на властта. Твърди се, че не са доказани словестните описания на извършеното нарушение, че жалбоподателят е отказал да предостави лична карта и да изпълни полицейско разпореждане. Претендират се направените разноски. Прави се искане за представяне на писмени бележки.

Въззиваемата страна – ВПД НАЧАЛНИК НА ГПУ-СОФИЯ КЪМ РДГП-АЕРОГАРИ-ГДГП-МВР, редовно призован, се представлява от юрк. АН, която моли издаденото НП да бъде потвърдено и да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените доводи, приема за установено следното от фактическа страна:

На 23.12.2021 г., около 14:00 ч, в гр. София, на Терминал 2 на Летище „София“, **Х. С. Х.**, гръцки гражданин, след надлежно отправено устно полицейско разпореждане да се легитимира и да предостави докумнет за самоличност, е отказал да съдейства и да изпълни издаденото устно разпореждане.

Свидетелят инспектор П. Г. Ж. съставил на жалбоподателя **Х. С. Х.** АУАН № 215/23.12.2021 г., като в него подробно описал мястото на извършване на нарушението, извършителят на твърдяното нарушение и фактите, свързани с съществяването на възприетото нарушение. Същото свидетелят квалифицирал като такова по чл. 64, ал. 1 ЗМВР.

Актът бил връчен на жалбоподателя **Х. С. Х.**, като същото обстоятелство е удостоверено с подписа на свидетеля Стефан Г. Мончев.

На 18.01.2022 г. било издадено процесното НП № 1/18.01.2022 г., с което на жалбоподателя **Х. С. Х.** е наложена глоба на основание чл. 257, ал. 1 ЗМВР в размер на 200 /двеста/лв.

Наказателното постановление не било връчено на жалбоподателя, като на същото е отбелязано, че е влязло в сила на 31.05.2022 г.

Видно от приложената заповед, актът е издаден от компетентно лице.

Настоящият състав прие за установена изложената фактическа обстановка въз основа на показанията на свидетеля П. Г. Ж. и писмените доказателства по делото, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК. Свидетелят излага показания за обстоятелствата, довели до издаването на АУАН, респ. на НП, като заявява, че жалбоподателят е имал документ за самоличност, който е представил, когато са му го поискали, като това било след много молби. Показанията на свидетеля отразяват субективната възможност на лицето да възприеме, запамети и възпроизведе в условията на разпит случилото се. Съчетани с тези признаци, показанията разкриват и обусловеност от характера на осъществяваната от свидетеля служебна дейност, поради което съдът прие, че въпреки данни в изведеното, показанията на свидетеля са достоверни. Същевременно лицето потвърди да е актосъставител, посочи данни, касаещи установените обстоятелства –

личността на жалбоподателя и механизмът на установяване на същата, поради което съдът прие, че изведеното в съставения АУАН може и следва да се кредитира. По делото са приобщени писмени доказателства – жалба от Х. С. Х. с вх. № 817700- 3198/13.12.2022 г.; НП № 1/18.01.2022 г.; Акт № 215/23.12.2021 г.; докладна-записка с рег. № 8177р-7206/2022г.; покана за доброволно изпълнение с рег. № 817700-140/24.01.2022 г.; писмо с рег. №8177р-7206/23.03.2022 г.; докладна- записка с рег. № 8177р-33094/2022г. и заповеди, удостоверящи компетентността на АНО и актосъставителя.

Гореизброените доказателства изграждат фактическата обстановка по случая, като между тях относно фактите, предмет на доказване в производството, няма съществени противоречия. Всички те, обсъдени в съвкупност, установяват с нужната степен на стабилност и непротиворечивост обстоятелствата, касаещи предмета на производството.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Атакуваното наказателно постановление е от категорията на обжалваемите. Жалбата е депозирана в законоустановения преклузивен срок и изхожда от легитимирана страна в процеса, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:

Съдът констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, чиято контролна функция е предоставена по силата на чл. 267, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Въпреки това, при издаването на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като актовете не отговарят на изискванията за съдържание на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, доколкото липсва надлежно описание на нарушението от фактическа страна и правна страна. Административнонаказващият орган не е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Допуснатите нарушения са съществени такива, имащи за последица фактическа необоснованост на административното обвинение и представляващи абсолютно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

В АУАН и НП липсва изискуемото описание на нарушението от фактическа страна. Непълното описание касае обстоятелства, свързани с обективни признаци от състава на нарушението. От правна страна е прието, че с поведението си жалбоподателят е нарушил разпоредбите на чл. 64, ал. 2 и ал. 4 ЗМВР.

Първо е необходимо да се отбележи, че чл. 64, ал. 2 ЗМВР не регламентира правило за поведение, а единствено форма на издаване на полицейските разпореждания, когато не може да бъде спазена писмената - устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят. При това положение неправилно в издадения АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят е допуснал нарушения на чл. 64, ал. 2 ЗМВР, тъй като разпоредбата не въздига правило за поведение за него, което е и причината чл. 257

ЗМВР не предвижда наказание за неизпълнение на чл. 64, ал. 2 ЗМВР.

От изложеното от фактическа и правна страна от актосъставителя, административнонаказващият орган следва извод, че вмененото нарушение е за неизпълнение на устно разпореждане, дадено от полицейски орган при изпълнение на възложените му функции, т.е. нарушение на чл. 64, ал. 4 ЗМВР.

За да е осъществен съставът на административно нарушение на чл. 64, ал. 4 от ЗМВР, е достатъчно разпореждането да е дадено от полицейски орган в изпълнение функциите му и да не е изпълнено.

В случая в обстоятелствената част на АУАН и НП липсва фактическо твърдение кой е дал разпореждане на лицето – дали това е направено от полицейски орган, ако да кой е полицейският орган, дал разпореждането - не е посочено името, длъжността и местоработата му с оглед понятието за "полицейски орган" по смисъла на чл. 57 от ЗМВР. При това положение е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на горепосочените актове. Нарушено е правото на защита на жалбоподателя, тъй като не са посочени фактически съставомерни елементи на деянието от обективна страна и от изложеното не е ясно кой е дал разпореждането и в какво качество. С оглед това е невъзможно, без дописване на наказателното постановление от фактическа страна в рамките на съдебното производство, което е недопустимо, да бъде осъществена преценката за съставомерността на деянието.

Посоченото в обжалваното НП, че жалбоподателят не е изпълнило устно разпореждане за представяне на документ за самоличност не отговаря на обективната истина, а всъщност същият е получил искане от органа на ГПУ да представи информация за сключени договори за отдаване на автомобили от услуга Рент-а-Кар на полицейския служител, които данни са лични данни, подлежащи на защита и той не е имал нито компетентността, нито и правото да представя подобни данни-извлечения от системата на Ентърпрайз /звено на „*****“ ООД/, без писмено разпореждане /мотивирано/ от органа, и без да се укаже от същия орган по какво досъдебно или друго полицейско производство е била изискана подобна чувствителна информация, защитена от европейските регулации за защита на лични данни.

Компетентен да предостави на органите на МВР, в частност на началника на ГПУ, подобна информация е бил единствено и само управителят на „*****“ ООД, въз основа на мотивирано искане от органа, с посочване на производството и конкретните данни, които се изискват, по съответния предвиден и прилаган процесуален ред.

Жалбоподателят **Х. С. Х.** е бил обективно и несъмнено поставен в хипотезата да извърши очевидно нарушение, ако изпълни подобно устно разпореждане на органа, като и ако предостави подобни данни на служител на ГПУ, без съответно мотивирано писмено искане за предоставяне на информация или справки, по конкретно производство.

За жалбоподателя **Х. С. Х.** не става ясно в какво точно се състои нарушението, какви са признаците /обективни и субективни/ на виновното неизпълнение на полицейско

разпореждане, както и какви са причините полицейският орган да разпорежи устно да се легитимира жалбоподателят.

Наказващият орган не е изпълнил произтичащите му от закона задължения, като не е връчил на наказаното лице нито акта за установяване на нарушението, нито издаденото въз основа на него наказателно постановление, лишавайки от гарантирани права на запознаване с актовете и на подаване на възражения и/или жалби жалбоподателя.

Това е довело до накърняване правото на защита на жалбоподателя, а също така има за последица постановяване на незаконосъобразен акт за налагане на парична глоба. Жалбоподателят **Х. С. Х.** е бил лишен противозаконно от правото да обжалва наказателното постановление, независимо от посочването на самия документ, че е бил „влязъл в законна сила на 31.05.2022 година..". Единствено на наказващия орган е известно дали и при какви условия е влязло в законна сила НП. Незаконосъобразно от страна на наказващия орган е, че не са осъществени задължителните и предписани от закона процесуални действия за връчване на АУАН и на НП на наказаното лице. Същевременно, обжалваното НП е предадено на публичен изпълнител за събиране на задължението по наложената санкция „глоба”, като едва в хода на публичното изпълнение и при проверка в НАП жалбоподателят **Х. С. Х.** е разбрал за това, че има издадени АУАН и НП против него.

Следва да се отбележи, че административните наказания са форма на държавна принуда - репресивни мерки по повод неправомерно поведение на определено лице, като с оглед този им характер законодателят е предвидил строго формални процесуални правила и изисквания за реализирането на административнонаказателната отговорност. Всяко нарушение на изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, било то от фактическа или от правна страна, като ограничаващо правото на защита на нарушителя, реализиращо се в рамките на фактически и юридически формулираното съдържание на наказателното постановление, представлява съществено процесуално нарушение. Ето защо в случая посочените по-горе процесуални нарушения опорочават наказателното постановление и са абсолютно основание за неговата отмяна, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на делото и направеното изрично искане за това от адв. Т. Ж., представляващ и защитаващ жалбоподателя **Х. С. Х.**, в полза на последния следва да бъдат присъдени сторените разноси, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение, в размер на 400,00 /четиристотин/ лева, като и според съда представлява справедлив размер, съответстващ на фактическата и правна сложност на делото.

Водим от горното на основание чл. 61, ал. 1 пр. 3 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 1/18.01.2022 г., издадено от ВПД НАЧАЛНИК НА ГПУ-СОФИЯ КЪМ РДГП-АЕРОГАРИ-ГДГП-МВР, с което на **Х. С. Х.** е

наложено на основание чл. 257, ал. 1 ЗМВР административно наказание "глоба" в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение по чл. 64, ал. 4, вр. ал. 1, 2 ЗМВР.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи /МВР/ **ДА ЗАПЛАТИ** на **Х. С. Х., ЛНЧ 1002192564**, сума в размер на 400,00 /четиристотин/ лева, представляваща разноси за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____